

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Dariny Ličkovej v právnej veci žalobcu: **W. S., s.r.o.**, T.X., B., IČO: X., zastúpeného advokátom Mgr. T. H., K.X., B., proti žalovanému: **Ing. J. Č.**, nar. X. marca X., trvale bytom H.X., (pôvodne K.X., Ž.), o zaplatenie 959 675,50 Sk s príslušenstvom, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky zo 4. mája 2007 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 13. marca 2006, č.k. 12 Cb 46/05-107, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 13. marca 2006, č.k.: 12 Cb 46/05-107 **z r u š u j e** a vec tomuto súdu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Žiari nad Hronom rozsudkom z 13. marca 2006, č.k. 12 Cb 46/05-107 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 959 675,50 Sk a 103 770 Sk náhradu trov konania. Súčasne žalobcovi uložil povinnosť doplatiť na účet súdu 18 024 Sk ako nedoplatok súdneho poplatku.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca sa domáhal zaplataenia peňažnej pohľadávky pôvodne v sume 659 197,70 Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne a vydania hnutel'ného majetku v hodnote 196 596 Sk. Na jeho návrh súd pripustil rozšírenie návrhu o sumu 300 477,80 Sk. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že upravený návrh je v celom rozsahu dôvodný. Bolo preukázané, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil tým, že si prisvojil tovary nakúpené pre žalobcu, hotovosti vyplatené z pokladne žalobcu, za neoprávnené náhrady za služobné cesty, za odmeny prokuristu, ako aj za zábezpeku za nájom nehnuteľností. Pri výkone funkcie prokuristu spôsobil škodu, ktorá predstavuje nezdokladované platby realizované z účtov žalobcu, vyplatené náhrady za služobné cesty osobám, ktoré na to nemali nárok, ako aj náhrady za prípravu podkladov. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP.

Rozsudok bol doručený právnemu zástupcovi žalobcu dňa 26. apríla 2006 a dňa 21. apríla 2006 opatrovníkovi žalovaného. Proti rozhodnutiu nebolo podané odvolanie. Rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 12. mája 2006.

Po právoplatnosti rozhodnutia na podnet žalovaného ako osoby dotknutej rozhodnutím okresného súdu, podal podľa § 243e ods. 1 OSP generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie. Namietal, že týmto rozhodnutím súdu bol porušený zákon a vyžaduje to ochrana práv a zákonom chránených záujmov tohto účastníka, ktorú nemožno dosiahnuť inými právnymi prostriedkami než mimoriadnym dovolaním. Vytýkal procesný postup okresného súdu, ktorý bol v rozpore s ustanovením § 29 ods. 2 OSP, a ktorý predchádzal vydaniu uznesenia o ustanovení opatrovníka žalovanému. Týmto postupom došlo k odňatiu účastníkovi konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP). Súd sa uspokojil so správou Obvodného oddelenia policajného zboru v Ž. o neznámom pobyte žalovaného a nezisťoval ďalej pravdivosť týchto tvrdení. Len z tejto informácie predčasne vyvodil záver o tom, že pobyt žalovaného nie je známy. Po obdržaní správy si však bližšie neoveril, či sa skutočne žalovaný nezdržiava v mieste trvalého pobytu. Má za to, že všeobecné súdy musia plniť aj svoju vyhľadávaciu povinnosť, pretože okolnosť neznámeho pobytu účastníka konania sa musí vždy hodnoverne preukázať a súd musí vyčerpať všetky možnosti na zistenie, či pobyt je skutočne neznámy. Ďalej namietal, že súdom ustanovený opatrovník pôsobil zjavne iba ako nástroj pre doručovanie rozhodnutia s cieľom urýchliť súdne konanie. Potvrďuje to skutočnosť, že doručené rozhodnutie, ktoré bolo v neprospech žalovaného nenapadol opravným prostriedkom a tak umožnil, aby rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Týmto výslovne formálnym postupom súdu nemohol byť preto dosiahnutý zákonom sledovaný cieľ

a zabezpečená potrebná ochrana práv žalovaného zaručených aj Ústavou Slovenskej republiky. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie Okresného súdu v Žiari nad Hronom zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Účastníci konania sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora písomne nevyjadрили.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie okresného súdu a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky je dôvodné.

Podľa obsahu spisu žalobca v návrhu na zaplatenie peňažného plnenia z 23. marca 2005 označil bydlisko žalovaného K.X., Ž., a to podľa údajov uvedených vo výpise z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, vložka číslo X., Oddiel: sro., týkajúceho sa žalobcu, v ktorom žalovaný do 25. novembra 2004 bol prokuristom. Na túto adresu bydliska žalovaného okresný súd doručoval 1. júla 2005 doporučenú zásielku s kópiou návrhu na začatie konania a predvolanie na pojednávanie 11. júla 2005. Pošta zásielku vrátila súdu s poznámkou o neznámom adresátovi (č.l. 54 spisu).

Ďalšie neúspešné doručovanie listovej zásielky bolo prostredníctvom Obvodného oddelenia PZ Ž., ktorý listom z 22. augusta 2005 oznámil, že menovaný sa na adrese trvalého bydliska dlhodobo nezdržiava (tri roky) a pravdepodobne prebýva na neznámej adrese v B. (č.l. 65). Následne Okresný súd v Žiari nad Hronom v prejednávanej právnej veci žalovanému ustanovil opatrovníčku uznesením z 31. augusta 2005, č.k. 12 Cb 46/05-68.

Podľa § 29 ods. 2 OSP pokiaľ sa neurobí iné opatrenie, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy.

Je potrebné prisvedčiť dovolateľovi, že dôvod, pre ktorý sa účastníkovi ustanovuje opatrovník musí byť spoľahlivo preukázaný. To znamená, že súd má pred ustanovením opatrovníka účastníkovi z dôvodu jeho neznámeho pobytu vyčerpať všetky dostupné možnosti k zisteniu, či jeho pobyt je skutočne neznámy. Nebolo dostačujúce uspokojiť sa len so správou policajného zboru o tom, že v mieste trvalého bydliska sa dlhšiu dobu nezdržiava. Nezist'oval napríklad vzhľadom na správu policajného zboru, kde sa zdržuje a či nemá zaevidovaný prechodný pobyt.

Z uvedeného je zjavné, že súd prvého stupňa ustanovil opatrovníka žalovanému hoci k tomu neboli splnené zákonné predpoklady uvedené v § 29 ods. 2 OSP. Pretože vec prejednal s opatrovníkom, týmto nesprávnym postupom súdu bola žalovanému odňatá

možnosť konať pred súdom, čím mu znemožnil realizáciu procesných práv priznaných Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Dovolací súd na základe vyššie uvedeného zistil prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ OSP.

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora SR podľa § 243e OSP pokladal za oprávnené. Zrušil napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a ods. 2 OSP v spojení s § 243l ods. 2 OSP).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 29. mája 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu